

artistieke getuige geweest van Rotterdams economische expansie in de jaren na de tweede wereldoorlog.

Burgerhout begon zijn loopbaan als schilder in de optimistische periode van wederopbouw, toen het woord 'leefbaarheid' nog niet in omloop was. De mannen die het destijds in Rotterdam voor het zeggen hadden, stelden andere prioriteiten dan stedelijke en culturele gezelligheid. Het museumprogramma was er nog niet op gericht, de publieke belangstelling voor eigentijdse kunst aan te wakkeren. Dat er in Rotterdam meer schilders geboren werden dan begraven, was dan ook niet te danken aan een gunstig klimaat voor de kunst. Maar de bakkerszoon Burgerhout, die onder zijn voorouders scheepsbouwers had, voelde zich hier in zijn element. Hij stelde geen hoge eisen wat maatschappelijk aanzien en vermogen betreft.

Hij reisde graag en bezocht Frankrijk, Italië, West-Afrika en Denemarken; maar als bron van motieven was voor hem zijn directe omgeving onuitputtelijk: de haven en de grote werken in Botlek en Europoort. Tot in de jaren zestig waren zijn schilderijen dikwijls even opwekkend als zijn gezelschap. Ze lieten ervaren dat het een voorrecht was, in de 'werkstad' te wonen en dagelijks contact te hebben met havens en spoorbanen, met het klinkende, doelbewuste bedrijf in de poort van Europa.

Hij kon blijkens zijn werk echt vertrouwelijk worden met een schip in het dok en meevoelen met zo'n schurftige veteraan van de wereldzeeën. Het was alsof hij een bedremmelde betonmolen bemoedigend op de schouder tikte. Al doende kreeg hij greep op ingewikkelde motieven met veel kranen en lieren.

Met zijn eerste tentoonstelling in de toenmalige zaal van de Rotterdamse Kunststichting aan de Korte Lijnbaan manifesteerde hij zich, zoals het in een kritiek heette, als de schilder van de 'pittige kleurigheid van het ongewassen werkpak van de stad'.

Tot feesten in deze stad heeft hij graag bijgedragen. Zo ontwierp hij voor de manifestatie 'Rotterdam Lichthaven' in 1953 een gezellige kasba en voor 'ontmoet Erasmus' in 1969 een laat-middeleeuws stadje compleet met costuums voor de burgerij daarvan. Eénmaal heeft hij ook voor het theater kunnen werken. Hij maakte de decors voor een opvoering door studenten van Dürrenmatts 'Calliope'.

Dankzij een gelukkig initiatief van de gemeentearchivaris Haze-winkel zijn verscheidene kunstenaars er toe gekomen, gedurende korte of langere tijd in tekening of aquarel hun indrukken vast te leggen van de ingrijpende veranderingen in de omgeving van het zich